

Posudek oponenta bakalářské práce

Podoba práce a její pozice a role v konstituci vědomí u F. Nietzscheho a G. W. F. Hegela a rozdíl mezi nimi

Autor: Petr Kocourek

Vedoucí práce: doc. PhDr. Ladislav Benyovszky, CSc.

Pan Kocourek si pro svou bakalářskou práci zvolil nesnadné téma. V první části sleduje problematiku práce ve vybraných částech *Fenomenologie ducha*, ve druhé se snaží vyložit rozumění práci v pozdějších dílech F. Nietzscheho, závěrem podává vlastní krátké srovnání.

K bakalářce mám poměrně vážné výhrady.

První je množství chyb a nesrozumitelnost, zvláště na začátku práce. Nejde přitom o obtížnost vynucenou náročností tématu či o manýru, od níž by bylo možné odhlédnout; autor se ve svém textu skutečně místy ztrácí.

Příklady:

1) „Život se zde realizuje na jednotlivcích, které jsou v tento život spojeny vzájemným vymezováním.“ (str. 5-6)

2) „Aby bylo [sebevědomí] samostatné, tak je zároveň odkázané na existenci druhých (aby mohlo vymezit a tím konstituovat svou vlastní podobu) a tím je pužena dále ve vývoji, realizaci své podoby.“ (str. 6)

3) „Jde o určení, že sebevědomí je podstatné samo sobě, popřít všechno, protože sebevědomí bylo zde v základu popřením ostatního, je to absolutní zápor, který je vykonáním plného sebevědomí.“ (str. 8)

Chyby jde opravit a ten, kdo *Fenomenologii* četl, je schopen sledovat autorův výklad (s nímž lze v základních věcech souhlasit). Potíž je ale v tom, že by tento výklad měl být přístupný i čtenářům, kteří *Fenomenologii* neznají, a to myslím není.

Oceňuji, že se pan Kocourek vyrovnal s Hegelovým textem natolik, že mu porozuměl, ale vytýkám mu, že se dosud nenaučil toto porozumění přiměřeně sdělovat.

Z drobnějších formálních nedostatků musím (jako skoro vždy) upozornit na to, že autor neumí tvořit přechodníky přítomné: „Sledujíc Hegelův výklad se budeme v tuto chvíli věnovat...“ (str. 8)

Věcný nedostatek nacházím ve druhé části práce. Pan Kocourek zde velmi správně rozliší mezi aktivní a reaktivní podobou práce, ale hned vzápětí se explicitně vzdá výkladu „práce reaktivních lidí“: „Tato podoba práce je však druhotná a odvozené od první a není tedy mým primární tématem.“ (str. 45) Myslím, že tím autor dělá chybu, která dále podmiňuje i zkratovité charakterizování „nietzscheovského“ chápání práce v „Komparaci obou probíraných pojetí“, kde je řeč o „neustálé pozitivnosti lidského jednání podle Nietzscheho“ (str. 49), a v „Závěru“, kde autor uvádí: „Jako jeho [tj. Nietzscheho] základní rozhodnutí se mi zdá přesvědčení, že není možné vystoupení vlastního bytí pro mne samého jako cizího, protože by tím šlo o náhled na své bytí z pohledu mimo toto bytí, tj. mimo život.“ (str. 50)

Skutečné konfrontující srovnání pojetí práce u dvou zvolených autorů tak nemůže být důsledně provedeno.

Bakalářku proto sice doporučuji k obhajobě – uznávám, že v ní pan Kocourek prokázal své základní rozumění obtížným tématům –, ale navrhuji hodnocení 3. Předpokládám, že při samotné obhajobě autor do svých závěrečných úvah vnese jasno.

V Praze, dne 13. 3. 2011

Mgr. Richard Zika, Ph.D.